

(Kort bemærkning).

Villy Søvnal (SF):

Det er sjovt, hvor meget regeringen udskyder. Regeringen får, hvis den stadig væk er regering efter den 1. januar 2005 – det kan man jo mene forskelligt om – meget travlt. Jeg tænker på, at når vi har det generelle børneområde til debat, så siger man fra regeringens side: Det kan vi ikke diskutere nu, det skal vi vente med. Det sidder der nogle og tænker i regeringen. Fint nok. Når vi så diskuterer handicappedes forhold, siger man: Det er godt nok, men det kan vi ikke diskutere nu, det skal vi også vente med. Når vi diskuterer velfærd sådan i al almindelighed, så siger man: Det kan vi ikke rigtig diskutere nu, fordi der er en Velfærdskommission.

Er det ikke efter Venstres ordførers opfattelse meget, der udskydes, når nu vi gerne vil have nogle her og nu-svar, og når nu de forældre, der har handicappede børn, sådan set godt her og nu vil høre, hvad politikerne gerne vil?

(Kort bemærkning).

Hans Andersen (V):

Jeg synes, det er vigtigt, at vi udeomkring i både kommuner og amter bestræber os på at leve op til den lovgivning, der allerede er vedtaget, at sikre os, at informationen går til forældre med handicappede børn om, hvilke muligheder der er.

Jeg er vidende om, at der er forskel på eksempelvis de tilbud, der er om aflastning til forældre med handicappede børn, afhængigt af, om man er bosiddende i den ene kommune eller den anden. Og det synes jeg da er et af de områder, vi skal se på, og som jeg gerne ser at regeringen har fremtidige planer for.

(Kort bemærkning).

Villy Søvnal (SF):

Men jeg synes stadig væk, det er underligt.

Hr. Hans Andersen må medgive mig, at det er meget tvivlsomt, om den nuværende regering har et flertal efter et valg – det er der ikke meget der tyder på, når man ser meningsmålingerne – og så forstår jeg ikke, at man ikke fra regeringens side siger, at så gælder det om på de områder, de siger er vigtige for dem, at få ting gennemført i stedet for at sende dem til hjørnespark.

Der forstår jeg simpelt hen ikke, at man ikke dirrer af lyst til at få gennemført nogle af de vigtige ting på området for handicappede børn – og almindelige børn også for den sags skyld. Jeg

forstår det ikke. Hvorfor gør man det ikke nu, hvor man er sikker på, at man har flertallet, hvis man vil de ting?

(Kort bemærkning).

Hans Andersen (V):

Det er jo ikke korrekt, at der ikke har været tiltag på hele det her handicapområde. Der blev lanceret en handicapplan sidste år, og den bliver jo fulgt op. Det gælder informationsdelen, og det er i forbindelse med at bygge flere boliger osv. Så der er jo en lang række elementer, som vi allerede har sat i værk.

Så synes jeg da, at det er fornuftigt at se på, hvordan eksempelvis rådgivningssituationen er organiseret, og på baggrund af det at komme med de fremtidige planer for området.

(Kort bemærkning).

Line Barfod (EL):

Nu er det jo meget fint at snakke om information, og at folk skal have noget information, men problemet er, om folk vil have noget information om, hvordan tingene ser ud her og nu, eller om de også godt vil have lidt tryghed på længere sigt. Når man har et barn, vil man jo gerne have tryghed i forhold til det barn flere år frem, så der vil jeg da gerne høre om Venstres holdning i forhold til hele strukturdebatten, hvor de med hensyn til institutionerne f.eks. siger, at der kan de kun det første år efter omlægningen garantere, at institutionerne vil blive ved med at være der, derefter kan man risikere, at de ikke er der.

Hvordan forestiller Venstre sig at man kan sikre ordentlig tryghed for disse forældre i forhold til en strukturdebat, hvor regeringens udspil er at lade det hele være overladt til markedsstyring?

(Kort bemærkning).

Hans Andersen (V):

Jeg har en tiltro til, at de kommende kommuner tager fat om opgaven på det sociale område med samme ildhu, som amterne har gjort det, og som har forbedret forholdene i den grad. Og der er det ikke bare at sikre et år med det faste antal pladser, det er jo at fortsætte den udvikling, der er sket på socialområdet, at vurdere, hvad der er af nye behov, og udvikle området, og det er jo også det, der sker og er sket.

Kl. 14.30

Vi kan sige, at det, der er et bud på, er, at de regionale udligningsråd bl.a. skal fortsætte. De gør faktisk et rigtig godt stykke arbejde i amter-